

§ 11.

Paa Vosslepladser for Affald eller under lignende Forhold, hvor Svinedifteritis kan befrygtes let at ville finde Udbredelse, skal Indenrigsministeren være bemyndiget til, efter Forhandling med det veterinaire Sundhedsraad, at forbyde Svinehold samt enhver Anvendelse af de dertil benyttede Bygninger, Alt imod Erstatning af Statskassen for det derved foraarstagede direkte Tab for Private. Fremdeles skal Indenrigsministeren, naar der ikke findes Anledning til at bringe den nævnte Foranstaltning i Anvendelse, kunne paahyde de til Forhindring af Sygdommens Udbredelse fornødne Indskrænkninger med Hensyn til Svinehold paa de nævnte Pladser, saasom Slagtning under offentligt Tilsyn, Forbud mod Salg eller Bortbringelse paa anden Maade af levende Svin undtagen til øieblikkelig Slagtning m. v. Ved Svineslagterier kan Indenrigsministeren paa disses Beføstning paahyde Dyr lægetilsyn.

§ 12.

Amtmanden har at foranstalte, at der ved de Heste- og Rvægmarkeder samt Dyrstuer, der afholdes i Amtet, er en Dyr læge tilstede, for paa det Offenliges Begne at føre Tilsyn med, hvorvidt noget af de der samlede Husdyr maatte være angrebet af nogen smitsom Sygdom (§§ 2 og 10), ligesom det ogsaa paahviler ham at paafe, at de Kreaturer, der sættes paa fælles Græsgang, forinden undersøges af en Dyr læge. Amtmanden skal derhos være bemyndiget til, naar han dertil finder Anledning, at lade foretage Desinfektion af offentlige Rejsestalde og lignende Opholds- og Samlingssteder for Husdyr andetsteds fra samt til, naar Fare for Smittot skjønnes at være tilstede, ved en Dyr læge at lade foretage en almindelig Undersøgelse af alle Husdyr af en vis Art i saa stor en Del af Amtet, som det findes nødvendigt.

Hingste og Tyre, der stilles til almindelig Afbenyttelse til Bedækning, skulle hvert Aar paa Eierens Beføstning underkastes et Sundhedsseftersyn af en examineret Dyr læge, hvis derom udstedte Attest af Eieren bliver at forevise for vedkommende Politimester eller Sognefoged, forinden den offentlige Bedækning ved Dyret maa tage sin Begyndelse. Saalænge denne vedvarer, er Eieren eller den, der paa hans Begne fører Tilsyn med Dyret, pligtig at tilkalde en Dyr læge, saasnart der hos samme maatte vise sig noget mistænkeligt Sygdomstilfælde. Samme Regler gjælde ogsaa for Hingste og Tyre, tilhørende Attieselskaber eller Foreninger.

§ 13.

Naar der er Grund til at antage, at der i et fremmed Land er udbrudt nogen smitsom Sygdom blandt Husdyrene, kan Indenrigsministeren udstede Forbud imod Indførsel fra dette Land af den angrebne Art af Dyr samt af raa Handelsprodukter af samme, saasom Haar, Huder, usmeltet Talg og Rjød, saavel som ogsaa af andre Dyr og Gjenstande, hvorved Smitte kan indføres.

Naar saadan Sygdom er udbrudt heri Landet, kan den nævnte Minister derhos enten ganske forbyde Overtførsel af den angrebne Art af Dyr saavel som af andre Dyr eller Gjenstande, hvorved Smitte kan forplantes, fra den Landsdel, det Amt eller den afgrænsede Del af samme, hvor Sygdommen er forekommen, til andre Dele af Landet eller gjøre Afgangen hertil afhængig af saadanne Betingelser, saasom Tilveiebringelse af Sundhedsattester, som maatte anses fornødne for at hindre Smittens Udbredelse.

§ 14.

Alle Dyr, der kunne angribes af nogen ondartet smitsom Sygdom, skulle ved deres Indførsel hertil Landet paa vedkommende Importørs Beføstning underkastes et Sundheds-